

Основні особливості архітектури театрів Львова

Театри в Європі та, зрештою, й у всьому світі будують уже понад дві з половиною тисячі років. Кожна епоха залишила свої характерні відбитки, які не стираються досі. Театральна культура — явище інтернаціональне, але театральні міста світу не подібні між собою ні культурою, ні спорудами.

Львів - традиційно театральне місто, його театральна культура вирізняється історичним багатством та жанровою різноманітністю. У Львові довго не було стаціонарних театральних кам'яниць. Видовища переважно відбувалися просто неба. Першим стаціонарним палацовим театром можна вважати Італійське подвір'я у кам'яниці Корнякта. Тут стаціонарними елементами були палац, сцена-подіум. Маємо відкритий простір – подвір'я, оточене з трьох боків у два яруси відкритими лоджіями-аркадами, що можуть бути надзвичайно зручними для розташування публіки. А подих архітектури Відродження у чудових аркадах, тосканських та іонічних колонах, балюстрадах, рустуванні. Цей унікальний простір і сьогодні приваблює режисерів.

Появою першого зведеного мурованого театру Львів завдячує графу Станіславу Скарбку. До розроблення театру було залучено відомого віденського архітектора. Архітектура палацу мала бути вирішена в класичному стилі. Не сухість, а лаконізм, не дроблення форми, а зосередження на загальному об'ємі, підкреслення монументальності, а не нюансне деталювання вирізняють архітектуру театру. Для свого часу новий львівський театр посідав почесне місце серед європейських видовищних споруд. Унікальною була його багатофункціональність! Тут діяв літературно-артистичний гурток, працювали крамниці й кав'ярня.

Особливе місце в театральній архітектурі Львова займає і будівля Великого театру (тепер – Львівський державний академічний театр опери та балету імені С.Крушельницької). Проект був виконаний у більш спокійному класицистичному стилі архітектури, відрізнявся від інших синкретизмом у вирішенні всіх фасадів, композиції дахів над фойє, системою головних сходів, залом, сценою, що робить його ближчим до стильових пошуків архітекторів ХХ ст. На початку 1939 р. у театрі була створена українська оперна і балетна трупа. У 1966 р. театр стає академічним. Наприкінці 70-х і початку 80-х років ХХ ст. театр пережив значну реконструкцію та реставрацію. На честь сторіччя побудови театру в 2000 р. присвоєно ім'я С. Крушельницької.

Львівський театр є унікальним явищем європейської культури, не схожим на жодний інший подібний заклад в Україні. Від самого початку його формували представники української, німецької, польської, єврейської культур – діячі театру, актори, режисери, драматурги.